

ítélete

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Alperesi beavatkozó 1 ajánlatkérő, II. rendű alperesi beavatkozó, (a továbbiakban: beavatkozó II.) 2015. október 21. napján hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos közbeszerzési eljárást indított zúzottkő beszerzése tárgyában. A részvételi felhívás II.2.1. pontja tartalmazta, hogy a zúzottkő beszerzésére összesen nettó 2.198.400.000 forint keretösszegben nettó 1.832.000.000 forint lehívási kötelezettséggel kerül sor. Részekre történő ajánlattételre is lehetőséget biztosított (összesen 14 részre) azzal, hogy az összességében legelőnyösebb ajánlattal köt szerződést. Jelen jogorvoslati eljárás a XI. és a XII. részt érinti. Beavatkozó II. meghatározott típusú zúzottkő beszerzését Szeged vonzáskörzetében a XI. rész vonatkozásában nettó 145.920.000 forint keretösszegben, és nettó 121.600.000 forint lehívási kötelezettséggel határozta meg, a XII. részben pedig nettó 218.880.000 forint keretösszegben, nettó 182.400.000 forint lehívási kötelezettséggel.
- [2] A XI. és XII. részre a felperes és I. rendű alperesi beavatkozó (továbbiakban: beavatkozó I.) nyújtotta be részvételi jelentkezését. 2015. december 18. napján beavatkozó II. a részvételi jelentkezések elbírálásáról szóló összegzést készítette, és felperes valamint beavatkozó I. részére is ajánlattételi felhívást küldött. Statisztikai alapon, tájékoztató jelleggel kalkulált mennyiséget is meghatározott a már korábban közölt keretösszeg és lehívási kötelezettség mellett. Ez a XI. részben 36.480 tonna, a XII. részben pedig 54.720 tonna mennyiséget jelentett, melyet az ajánlatok elbírálásánál kívánt felhasználni, azzal, hogy az egyes zúzottkő típusok mennyisége eltérhet az itt meghatározottaktól.
- [3] A 2016. január 12-i határidőre, a XI., XII. részre a felperes és beavatkozó I. nyújtotta be ajánlatát. A beavatkozó II. a 2016. január 19. napján tartott tárgyalás jegyzőkönyvében rögzítette, hogy - figyelemmel a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (továbbiakban: Kbt.) 62. § (4) bekezdésére - a végleges ajánlatok felbontása előtt ismertetette a beszerzés becsült értékét, a teljesítéshez rendelkezésre álló anyagi fedezetet, valamint a becsült érték alapjául szolgáló egységárat. A tárgyalást követően a felperes végleges ajánlata a XI. részre 180.556.000 forint, a XII. részre pedig 279.072.000 forint volt, míg beavatkozó I. végleges ajánlata a XI. részre 165.984.000 forint, a XII. részre pedig 254.448.000 forint volt.
- [4] A 2016. február 8. napján újabb tárgyalást tartott az ajánlatkérő, mert az ajánlati árak meghaladták a közbeszerzés nettó értékét. Egy közbenső jogorvoslati kérelmet követően beavatkozó II. a 2016. június 17. napján megküldött összegzésében a közbeszerzési eljárást a XI. és XII. rész tekintetében eredménytelennek nyilvánította, a

Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontja alapján. Azt állapította meg, hogy a becsült érték alapjául szolgáló egységáraknál a végleges ajánlat magasabb egységárat tartalmaz, a lehívási kötelezettséghez tartozó volumen teljesítését sem fedezi a szerződés teljes kerete. A legelőnyösebb ajánlatot adó ajánlattevő felperes ajánlati egységárán a keretösszeg terhére a minimális szükséglet sem hívható le. A Kbt. pedig nem ad lehetőséget arra, hogy a legelőnyösebb ajánlatot tevő helyett a második legelőnyösebb ajánlattevővel kössön szerződést, ezért kellett eredménytelenné nyilvánítani az eljárást.

- [5] A felperes 2016. június 22. napján előzetes vitarendezési kérelmet kezdeményezett, amelyet azonban beavatkozó II. elutasított. 2016. július 7. napján a felperes jogorvoslati kérelmet terjesztett elő az alperesnél. Kérte a beavatkozó II. 2016. június 17. napján megküldött összegzése megsemmisítését. Arra hivatkozott, hogy a döntés a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontját sérti. Egyebek közt hangsúlyozta, hogy a felhívásban megadott mennyiségek kizárólag statisztikai jellegűek, nem az ajánlatkérő konkrét igényeit tükrözik, célja, hogy a nyertes ajánlat esetében kalkulálható legyen az egységár. Felperes nézete szerint a mennyiség meghatározásának hiányában az ajánlatkérő a nyertes ajánlattevő ajánlata alapján kalkulált egységáron akkora mennyiséget rendelhet meg, amennyire a keretösszegen belül módja nyílik.
- [6] Az alperes 2016. augusztus 30. napján kelt D.664/16/2016. számú határozatával a felperes jogorvoslati kérelmét elutasította. Azt állapította meg, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontja alapján jogszerűen nyilvánította eredménytelenné a közbeszerzési eljárást a XI. és XII. rész tekintetében. A Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontja szerint eredménytelen az eljárás, ha egyik ajánlattevő sem, vagy az összességében legelőnyösebb ajánlattevő sem tett az ajánlatkérő rendelkezésére álló anyagi fedezet mértékére tekintettel megfelelő ajánlatot. Megállapította, hogy ez az eredménytelenségi ok akkor áll fenn, ha az ajánlati árak meghaladják az ajánlatkérő rendelkezésére álló anyagi fedezet összegét. Az ajánlatkérő rendelkezésére álló fedezetnek a teljes mennyiséghez kell igazodnia, vagyis a fedezetnek a teljes mennyiségre kell elegendőnek lenni, nem csak a lehívási kötelezettséggel terhelt mennyiségre. Alperes szerint az ajánlat megtételéhez az ajánlattételi felhívás adatait kellett figyelembe vennie. Egyébiránt a tárgyalás befejeztével az ajánlatkérő azt is közölte, hogy a becsült érték alapjául szolgáló egységár 4000 Ft/tonna volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] A felperes a határozattal szemben benyújtott keresetében kérte az alperesi határozat megváltoztatását, az ajánlatkérői döntés megsemmisítését. Előadta, hogy az ajánlatkérő által közölt adatok alapján az egységár kiszámítása téves volt. A beszerzési

mennyiséget nem a mennyiségre vonatkozóan írta elő, hanem az értéket határozta meg, és sem a felhívásban, sem a dokumentációban nem írta elő, hogy minimálisan milyen tonnamennyiséget fog megrendelni az egyes részek tekintetében. A felhívás tartalmát ezért úgy lehetett értelmezni, hogy a megadott keretösszeg erejéig annyi tonna zúzottkővet fog megrendelni, amennyi a keretösszeg erejéig belefér. Álláspontja szerint, ha a beavatkozó II.-nek volt minimális megrendelési kötelezettsége, akkor ezt elő kellett volna írnia már a felhívásban a Kbt. 46. § (2) bekezdés alapján.

- [8] Beavatkozó II. sem az egységárat, sem az annak alapján számított becsült értéket nem megfelelően határozta meg, nem a piacon elérhető legmagasabb árat vette figyelembe a becsült érték megállapítása során. Felperes álláspontja szerint 5.875 forint/tonna összegben kellett volna megállapítani az egységárat. Figyelmen kívül maradt, hogy felperes indikatív ajánlatot is nyújtott be, amely az ajánlati ár egységáraként 5.875 forint/tonna + áfa összeget tartalmazott.
- [9] Nézete szerint az alperesnek hivatalból tisztáznia kellett volna a becsült érték megállapítása alapjául szolgáló egységárat és a felhívás szerinti tájékoztató jelleggel megadott mennyiségek közötti összefüggést, ezt azonban az alperes jogsértően mellőzte. Sérült a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § szerinti tényállás-tisztázási kötelezettség. Az alperes vele szemben kettős mércét alkalmazott, mert az eljárás más részeiben csak a lehívási kötelezettséggel terhelt mennyiségre vonatkozóan volt anyagi fedezete az ajánlatkérőnek, azok mégsem lettek eredménytelenek.
- [10] Alperes, valamint beavatkozó I. és II. a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Utalt a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint a 62. § (4) bekezdésére. Ez utóbbi szerint az ajánlatkérő tárgyalásos eljárásban a végleges ajánlatok bontásának megkezdésekor az ajánlatok felbontása előtt közvetlenül ismerteti a szerződés teljesítéséhez rendelkezésre álló anyagi fedezet összegét. Megállapítható, hogy ezt az ajánlatkérő 2016. január 19. napján tartott tárgyaláson megtette, tájékoztatást adott a becsült értékről, és a rendelkezésre álló anyagi fedezetről. Így az ajánlattevők, tehát a felperes is, ekkor szereztek tudomást a rendelkezésre álló anyagi fedezetről. Ennek ismeretében tették meg végleges ajánlataikat. Ezen tények alapján az állapítható meg, hogy a beavatkozó II. által szabályszerűen közölt rendelkezésre álló anyagi fedezet mértéke nem volt elegendő az ajánlattevők végleges ajánlatában szereplő ár összegére. Ezért az eredménytelenné nyilvánítás jogszerű volt. Csak és kizárólag a rendelkezésre álló anyagi fedezet közlésének megtörténte, valamint

az ajánlati ár és a rendelkezésre álló anyagi fedezet mértéke releváns. A Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazhatósága körében sem az egységár, sem a becsült érték vizsgálata nem lehetséges.

- [12] Felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperesnek a tényállás tisztázása körében vizsgálni kellett volna, hogy a becsült érték meghatározása jogszerű-e, ugyanis az alperes a jogorvoslati kérelem keretei között kizárólag az eljárást lezáró döntés jogszerűségét vizsgálhatta. Helyesen hivatkozott az alperes arra, hogy az anyagi fedezettel a teljes beszerzésre vonatkozóan kell rendelkeznie az ajánlatkérőnek, nem elegendő tehát az, hogy a teljes mennyiség bizonyos százalékos mértéke álljon rendelkezésre.
- [13] Rámutatott a bíróság, hogy felperes olyan körülmények értékelését várta el a bíróságtól, amelyek részben elkésettek, részben pedig a jogorvoslati eljárás kereteit meghaladják. Itt utalt a Kbt. 137. § (2) és (3) bekezdésére, a Kbt. 145. § (1) bekezdésére, és arra, hogy a felperes a jogsértés tudomásra jutásától számított 15 napon belül adhatja - adhatta volna - elő a jogorvoslati kérelmét, illetve a számára nem egyértelmű ajánlatkérői nyilatkozatok esetében tájékoztatást is kérhetett volna. Felperes azonban a 2015. december 18-i ajánlattételi felhívás tartalmát a jogorvoslati kérelem előterjesztésére nyitva álló törvényes határidőn belül nem sérelmezte, nem kifogásolta, hogy az ajánlatkérő által megadott adatok alapján - a felperes számítása szerint - a megadott mennyiségekre nem lehet megfelelő ajánlatot tenni a keretösszeg erejéig. 2016. július 7-én nyújtotta be e jogsértést is kifogásoló jogorvoslati kérelmét, amely a 90 napos objektív határidő eltelte miatt lejárt és elkéslett. Tehát az ajánlattételi felhívás Kbt. 46. § (2) bekezdésébe ütköző jogsértésének érdemi vizsgálatára elkészettség miatt nem volt lehetőség.
- [14] Nem volt alapos az egységár alapján történő becsült érték meghatározására vonatkozó kifogás sem, az szintén elkéslett, hiszen arról a 2016. január 19-én tartott tárgyaláson a felperes értesült. Tehát az egységár és a becsült érték számítását kifogásoló jogsértés vizsgálatára az objektív határidőn túl nem volt lehetőség.
- [15] Ugyancsak nem volt alapos a tényállás tisztázatlanságára vonatkozó hivatkozás. Itt utalt a bíróság a Kbt. 146. § (1) bekezdésére és arra, hogy az alperes diszkrecionális joga, ha jogsértést tapasztal, akkor kiterjessze az eljárást más körülmények vizsgálatára is, feltéve, hogy a törvényben írt feltétel - azaz a feltárt jogsértés sérti a verseny tisztaságát vagy nyilvánosságát, az ajánlatkérők esélyegyenlőségét, vagy érdemben kihatott az ajánlatkérő döntésére - is fennáll. Emiatt az alperesi eljárás jogszerűtlensége jogszabálysértés hiányában nem állapítható meg. Összességében tehát a bíróság rögzítette, hogy a felperes egyrészt olyan körülményekre hivatkozott, amelyek nem voltak vizsgálhatók jelen per keretei között, másrészt a felperes által előadottak az alperesi határozat jogalapját képező Kbt. 76. § (1) bekezdés c)

pontjában írt feltételek fennállását nem tették aggályossá, hiszen a beavatkozó II. rendelkezésére álló anyagi fedezet mértéke ismert volt, illetve az is objektív adat, hogy az ajánlattevők milyen ajánlati árat határoztak meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte a bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát, az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, a beavatkozó II. közbeszerzési eljárást lezáró döntését a XI. és XII. részek tekintetében megsemmisíteni. Az igazgatási szolgáltatási díjat visszatéríteni, és az alperest perköltségben marasztalni. Jogszabálysértésként megjelölte a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontját, mivel nézete szerint a beavatkozó II. jogsértő módon állapította meg a közbeszerzési eljárás XI., XII. részének eredménytelenségét, ennél fogva a felülvizsgálni kért bírósági ítélet is jogsértő.
- [17] Arra hivatkozott, hogy a beavatkozó II. az ajánlattételi dokumentációban a mennyiségi adatokat statisztikai alapon tájékoztató jelleggel adta meg. Ugyanakkor az alperes és az elsőfokú bíróság felperes kifejezett kérésére sem tisztázta, hogy mit jelent az, ha az ajánlatkérő a mennyiségi adatokat statisztikai alapon tájékoztató jelleggel adja meg. Az indokolás sem tartalmaz arra vonatkozó információt, hogy ezt a bíróság hogyan értelmezte. A felperes álláspontja szerint a beavatkozó II. arra kívánt utalni, hogy a megrendelni kívánt mennyiséget maga sem ismeri, és csak statisztikai alapon adott meg olyan képzeletbeli mennyiséget, amellyel a nyertes ajánlati árat el kell majd osztani ahhoz, hogy az egységárat be lehessen írni a szerződésbe, és ezen túl csak annyi a jelentősége, hogy az ezen képzeletbeli mennyiségre vonatkozó árak lesznek összehasonlítva az ajánlatok értékelése során.
- [18] A felperes értelmezése szerint - figyelemmel az ajánlattételi felhívás és a szerződés-tervezet tartalmára - az ajánlatkérő a megadott keretösszegen belül annyi tonna zúzottkővet vásárolhat meg, amennyit a legelőnyösebb ajánlatban szereplő egységáron képes megrendelni, mivel nem kötött ki minimálisan megrendelésre kerülő tonnamennyiséget. A közbeszerzési dokumentáció és a szerződéstervezet alapján úgy, amilyen tartalommal azokat az ajánlatkérő összeállította, a rendelkezésre álló fedezet szűkössége miatt nem lehetett volna jogszerűen megállapítani az eljárás eredménytelenségét. Egységáras alapú elszámolást tartalmazó szerződés esetében a keretösszeg formájában megadott fedezet kizárólag a közbeszerzés tárgyát képező megrendelés mennyiségével együtt nyer értelmet. A bíróság azonban jogszerűtlenül mellőzte annak tisztázását, hogy mekkora volt a minimálisan megrendelésre kerülő mennyiség, illetve meghatározásra került-e egyáltalán ilyen

tonnában megadott mennyiségi előírás. Az ítélet jogszabálysértő voltát és a felperesi álláspont megalapozottságát támasztja egyébként alá a döntőbizottság D.88/16/2017. számú határozata, amely a felperes szerint nagyban hasonló tényállás mellett a jelenlegivel ellentétes álláspontra helyezkedett.

- [19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, amint a beavatkozók is.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.
- [21] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 275. § (1) és (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között dönt. A felülvizsgálat tárgya az elsőfokú jogerős ítélet jogszerűségének megítélése.
- [22] A Kbt. 46. § (2) bekezdése szerint a közbeszerzés mennyiségét úgy is meg lehet határozni, hogy az ajánlatkérő a legalacsonyabb vagy a legmagasabb mennyiséget vagy értéket közli, és kiköti, hogy az ettől való eltérés lehetőségét, előírva az eltérés százalékos mértékét.
- [23] A Kbt. 62. § (4) bekezdés első mondata szerint az ajánlatkérő az ajánlatok - tárgyalásos eljárásban a végleges ajánlatok - bontásának megkezdésekor az ajánlatok felbontása előtt közvetlenül ismerteti a közbeszerzés - a 18. § (2) bekezdésének alkalmazása nélkül számított - becsült értékét, és a szerződés teljesítéséhez rendelkezésre álló anyagi fedezet összegét, részajánlattétel biztosítása esetén, részenként.
- [24] A Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontja szerint eredménytelen az eljárás, ha egyik ajánlattevő sem, vagy az összességében legelőnyösebb ajánlatot tevő sem tett - az ajánlatkérő rendelkezésére álló anyagi fedezet mértékére tekintettel - megfelelő ajánlatot.
- [25] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogszabálysértő.
- [26] A Kúria rögzíti, hogy a bíróság a közigazgatási perben az alperes támadott határozatát a kereseti kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértésre nézve vizsgálja. A felperes a keresetében három konkrét jogszabályi rendelkezés megsértését állította, így: a Ket. 50. §-át, a Kbt. 46. § (2) bekezdését és a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontját. A bíróság valamennyi felvetést megválaszolta. Rámutatott, hogy a Kbt. 46. § (2) bekezdésére hivatkozás elkésett, a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontjának sérelme nem áll fenn, ennek kifogásolása tehát érdemben nem alapos, és a Ket. 50. §-a, azaz a tényállás feltárása sem sérült, különös tekintettel a jogorvoslati eljárás lehetséges kereteire.
- [27] A Kúria az elsőfokú bíróság ítélete indokolásával egyetért, annak

ismétlése nélkül, csupán a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá:

- [28] A felperes a felülvizsgálati kérelemben megsértett jogszabályként konkrétan már csak a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontját jelölte meg, de a felülvizsgálati kérelem tartalmi lényege azonos a keresetével. A felperes az ajánlati dokumentáció, illetve a szerződés-tervezet tartalmi összeállítását és annak mikénti értelmezését hozta összefüggésbe az eljárást lezáró döntéssel, az eljárás - nézete szerint - jogellenes eredménytelenné nyilvánításával. A felperes álláspontja szerint ugyanis az ajánlattételi dokumentációt a minimálisan megrendelésre kerülő mennyiség megjelölése hiányában úgy lehetett értelmezni, hogy a keretösszeg erejéig a nyertes ajánlatban szereplő egységáron az ajánlatkérő annyi tonna zúzottkővet vásárolhat meg, amennyit tud.
- [29] A Kúria hangsúlyozza, hogy helyesen értékelte az elsőfokú bíróság, hogy az eljárás egyes szakaszait (az azokban történeteket, jogi helyzetet), jogorvoslattal történő vitatás (vitathatóság) szempontjából el kell választani. Az ajánlattételi dokumentáció esetlegesen - felperes szerint - nem egyértelmű tartalma meghatározott ideig volt vitatható, amint azt az elsőfokú ítélet részletesen indokolta is. A Kúria csupán visszahivatkozik arra, hogy a felperes olyan kérdésre várt választ, melyre vonatkozó jogorvoslat elkésett. Amint arra az alperes és az elsőfokú bíróság is több helyütt utalt, a mennyiségi adatok tájékoztató (statisztikai) jellegű megadását az ajánlattételi felhívás 3. pontja tartalmazta már 2015. december 18-án. Ebből egyébiránt számítással kalkulálható volt az egységár is. A 4000 Ft/tonna egységárat pedig a 2016. január 19-i tárgyaláson hirdette ki az ajánlatkérő. Amennyiben a felperes saját indikatív egységára ismeretében úgy látta, hogy szerinte a megadott egységáron nem lehetett reális ajánlatot tenni, azt határidőben vitathatta volna.
- [30] Nem mulasztott tehát a bíróság, amikor e kérdés érdemi vizsgálatába nem bocsátkozott, az eljárás ezen pontján, illetve szakaszában nem volt feladata az ajánlattételi dokumentáció értelmezése, illetőleg fogalmak magyarázata. Helyesen utalt a bíróság arra, hogy a felperesnek az eljárás során módja volt (lett volna) tisztázó kérdéseket feltenni, ha valamely fogalom nem volt egyértelmű számára. Kizárólag a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontja feltételeinek meglétét vizsgálhatta a bíróság, azt meg is tette, és helyes következtetésre jutott.
- [31] Osztotta a Kúria az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontja nem sérült. A beavatkozó II. ezen jogszabályhely alapján jogszerűen nyilvánította eredménytelenné a közbeszerzési eljárás vitatott részeit, a rendelkezésre álló fedezet mértéke ugyanis alacsonyabb volt, mint a legkisebb ajánlati ár. A Kbt. 62. § (4) bekezdés szerint az ajánlatkérőnek az ajánlatok bontásakor nyílik meg az a kötelezettsége, hogy tájékoztatást adjon a fedezet mértékéről, és a becsült értékről. Ezt jelen esetben a beavatkozó II. megtette, amit 2016. január 19.

napján kelt jegyzőkönyv is egyértelműen rögzít. A felperes az utolsó végleges ajánlatait már a rendelkezésre álló fedezetek összegéről tudva tette meg oly módon, hogy azok meghaladták II. rendű alperesi beavatkozó számára rendelkezésre álló fedezet összegét. Így tehát a Kbt. 76. § (1) bekezdés c) pontjának feltételei fennálltak. Az eredménytelenné nyilvánítás nem volt alaptalan.

- [32] Végezetül utal a Kúria arra, hogy helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a per tárgya kizárólag a jelen közbeszerzési eljárás XI.-XII. részének mikénti lezárása, eredménytelenné nyilvánítása jogszerűségének vizsgálata volt. Nem vizsgálható, hogy más részekben milyen döntés született, mint ahogy nem bírhat relevanciával az sem, hogy az alperes más - egyébiránt a felülvizsgálati kérelemben idézettek szerint sem teljesen azonos tényállású - ügyekben miként járt el.
- [33] Fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [34] *A közbeszerzési eljárás során észlelt jogsértést a jogszabályban rögzített időn belül lehet jogorvoslati kérelemben vitatni.*
- [35] *Az eljárás eredménytelenné nyilvánítása jogszerűsége vizsgálatánál csak az erre irányuló jogszabályi rendelkezés feltételeinek teljesülése értékelhető.*

Záró rész

- [36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson bírálta el.
- [37] Az alperest és az I-II. rendű alperesi beavatkozót megillető perköltséget a Pp. 78. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni.
- [38] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére figyelemmel a felperes viseli.
- [39] Az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján további felülvizsgálatnak helye nincs.

Budapest, 2018. május 22.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró,
Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró